

اختلاف والدین و تربیت فرزند

حتی اگر با همسرمان در اوج تفاهم باشیم با تولد اولین فرزند باید دوباره بر سر میز مذاکره بنشینیم و درباره ی روش تربیت فرزندمان تفاهم نامه ی جدیدی امضا کنیم. این هماهنگی و تفاهم یکی از مهمترین کلیدهای تربیت فرزند است که بهتر است قبل از تولد فرزندان حاصل شده باشد.

۱- مادر اخم می کند و پدر لبخند می زند. این فرمانده دستور حمله می دهد و آن یکی دستور عقب نشینی. با این وضعیت طفل معصوم نمی فهمد چه کاری خوب است و چه کاری بد است! این تعارض سم مهلکی برای شخصیت کودک است. او در این خانواده احساس امنیت نمی کند چون در هر صورت بازنده ی میدان است و این مسئله او را دچار مشکل می کند.

۲- وقتی پدر به دلیلی کودک را از بازی کردن با دوستانش محروم می کند و مادر در غیبت پدر به او مجوز بازی می دهد کودک متوجه می شود که قانون پدر زیاد هم جدی نیست! در این خانواده نه پدر و مادر اعتباری دارند و نه قانونشان.

۳- والدین به خاطر مصلحت فرزندشان خطوط قرمزی قرار می دهند و آن ها را از بعضی از کارها منع می کنند. اما بچه ها هم اندیشه ورزان خبره ای هستند؛ آن ها خیلی خوب می توانند با استفاده از اختلاف سلیقه والدینشان محدودیت ها را دور بزنند!

۴- چاره ای نیست! باید با یکدیگر در تربیت فرزندمان هماهنگ شویم.^۱ زیرا آسیبی که از اختلاف والدین متوجه کودک می شود قابل توجه است. باید درباره ی مسائل تربیتی فرزندان خوب مطالعه و گفتگو کنیم تا به توافق برسیم. اگر در موقعیتی سردرگم شدیم با شخص سومی که در این مسائل اطلاعات کافی دارد مشورت کنیم. اگر توافق ممکن نیست یکی از والدین باید بر اساس مبانی عقلی و الهی تسلیم شود و مدیریت را به فرد مقابل

^۱ - روشن است که فرض این سخن آن است که روش تربیت صحیحی را پیش گرفته ایم و برای اجرای آن نیاز به هماهنگی داریم؛ در غیر این صورت روش تربیتی غلط نیازی به هم افزایی توان ندارد!

این که پدر و مادری توافق کنند که فرزندمان را در مسیر حیا پیش نمی بریم، او را به نماز ترغیب و تشویق نمی کنیم، سلوک اخلاقی اش را هدایت نمی کنیم و ... چه نیازی به هماهنگی دارد؟ مسیر غلط را باید اصلاح نمود!

بسپارد و البته اینطور نباشد که بچه احساس کند همیشه نظر پدر یا همیشه نظر مادر اعمال می شود بلکه ببیند که نظام تربیت بر مبنایی روشن تبیین می شود و این فرای نظرات شخصی یکی از والدین است.

۵- اختلاف ما و همسرمان باید تا جای ممکن مثل یک راز سر به مهر باقی بماند. در مقابل بچه ها درباره ی این مسائل بگو مگو نکنیم و در خلوت مسئله را بین خودمان حل کنیم.

۶- اطرافیان کودک بخصوص مادر بزرگ ها و پدر بزرگ ها هم باید با شیوه ی تربیتی والدین کودک همراه باشند. البته گاهی همراه کردن آن ها کمی دشوار است اما اگر والدین کودک به اندازه ی کافی با یکدیگر هماهنگ باشند دیگران نیز با ایشان همراه خواهند شد.^۲

^۲- تربیت صحیح و تقلینی در زمانه ی غیبت امام عصر عج الله تعالی فرجه، کار آسانی نیست؛ تلاش و مجاهده و ایثار می خواهد. یکی از مهم ترین بخش های آن نیز انتخاب همسری همراه و متعهد است. اما گاهی این امر به شکل خوبی رخ نمی دهد و تلاش های افزون تری را در مسیر زندگی می طلبد.

خداوند متعال فردی را مبتلای به همسری که بنای مخالفت و اذیت می گذارد، نفرماید! ...